

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.048/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Havelda Miklós ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Bimbó Ügyvédi Iroda

cím4

ügyintéző: dr. Bimbó Róbert ügyvéd

A per tárgya: munkabér és kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.268/2021/8.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Budapest Környéki Törvényszék 27.M.70.188/2020/39.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.268/2021/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 70 000 (hetvenezer) forint és 18 900 (tizennyolcezer-kilencszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 205 960 (kettőszázötezer-kilencszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes kávé italporok gyártásával és forgalmazásával foglalkozik, elsősorban vendégipar részére (italautomaták), valamint a kiskereskedelemben is kapható monodózis (egyszemélyes) kiszerezésű 2:1, 3:1-ben kávé, forró csokoládé, cappuccino és frappé italporokat gyárt és forgalmaz.

[2] Az orosz anyanyelvű, hosszabb ideje Magyarországon élő és magyarul jól beszélő felperessel 2018. szeptember 3-tól létesített az alperes határozatlan idejű munkaviszonyt kereskedelmi tervező-szervező (külkereskedelmi szervező-értékesítő) munkakörre, napi 8 óra munkaidővel. A munkaszerződés 3. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a felperes a feladatait Home Office rendszerben, kötetlen munkaidőben, telephelyen kívül végzi azzal, hogy a munkáltató kérésének megfelelően, előre egyeztetett napokon a cég telephelyén látja el a feladatait.

[3] A munkaszerződés 6. pontjában a felek meghatározták a felperes munkaköri feladatait, így az alperes termékeinek és szabad gyártási kapacitásainak értékesítése, terjesztésének elősegítése elsősorban kelet és észak-kelet európai, valamint oroszországi CIS államok területén (oroszajkú területek, volt Szovjetunió államai, Kelet-Európa, Észak-Kelet Európa), ahol korábban az alperes nem lépett fel piaci szereplőként. A felperesnek ezeken a piacokon kellett piackutatást és az ügyfelek igényeinek felmérését elvégezni, majd ez alapján marketing és értékesítési tevékenységet folytatni, népszerűsítve az alperes termékeit, illetve a piaci szereplőkkel tárgyalásokat folytatni, azok eredményeként konkrét szerződéseket előkészíteni. A felperes részére a munkáltató teljesítménykövetelményt nem határozott meg. A munkaszerződés 7. pontjában a felek havi 900.000 forint munkabérben állapodtak meg, amely összegben felül a felperes jogosult volt az állandó lakóhelyeként bejelentett lakcíméről a munkáltató székhelyére munkavégzés céljából személygépkocsival történő utazás üzemanyag költségeinek megtérítésére a munkáltató által leigazolt útnyilvántartás adatai alapján.

[4] A felperes a munkáját rendszeresen otthonról, számítógépen és telefonon végezte, az általa megtett intézkedésekről, a kapcsolatfelvételekről és azok eredményeiről, valamint az ügyfelek igényeiről, kifogásairól rendszeresen telefonon és e-mailben tájékoztatta felettesét, személyl. Vele hetente egy alkalommal személyesen is találkozott az alperes ceglédi telephelyén, ahol 2019. február 18-ig munkamegbeszéléseket folytattak. Ezt követően a felperes nem jelent meg az alperes telephelyén.

[5] A felperes a munkaviszonya alatt elsősorban orosz, ukrán és baltikumi ügyfelekkel, cégekkel vette fel a kapcsolatot Viber és WhatsApp alkalmazások útján, továbbá e-mailben. Több érdeklődő céggel a termékek árával és azok ízvilágával kapcsolatosan egyeztetéseket folytatott, 22 cég részére küldött termékmintákat, a visszajelzésekről pedig tájékoztatta a felettesét. Rendszeresen jelezte, hogy a potenciális ügyfelek több esetben kifogásolták a termékek ízvilágát, azok árait is magasnak tartották. Az alperes az árakat nem csökkentette, azonban lehetőséget biztosított a felperesnek, hogy az ártárgyalásoknál kedvezményeket biztosítson a megrendelőknek. A felperes felvette a személyes kapcsolatfelvétel lehetőségét is, ugyanakkor az alperes személyes külföldi utazásra csak egy alkalommal, 2018. októberében Ukrajnába adott lehetőséget.

[6] A felperes 2018. december 10-én adta át az alperes részére az addigi kapcsolatfelvételekről, piac- és ügyfélkutatások eredményeiről készített adatbázist, feltüntetve az ügyféligenyokről, illetve az értékesítéshez szükséges egyéb adatokról szóló bejegyzéseket is. Az ezt követő időszakban a felperes a már meglévő kontaktokkal folytatott további tárgyalásokat, konkrét üzleti eredményt azonban nem ért el, közreműködésével az alperes egyetlen megrendelésben sem részesült.

[7] A felperes egyéni vállalkozói engedélyt kiváltva a cég1 Kft.-vel 2018. szeptember 6-tól megbízási szerződést kötött húsipari termékek, árucikkek értékesítésére és beszerzésére azzal, hogy az ehhez kapcsolódó adminisztratív feladatokat nem kellett ellátnia. A teljesített szerződésekből eredő nyereség alapján e tevékenységből 2018. október – november hónapokban jutalék formájában származott bevétele. A szerződések 83%-át 2018. szeptember első felében kötötte meg.

[8] Az alperes 2019. március 11-én a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (2) és (4) bekezdésben foglalt magatartási követelmények megsértésére hivatkozással azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Intézkedésében az Mt. 179. § (1) és (3) bekezdése alapján felszólította a felperest, hogy 4 havi távolléti díjának megfelelő összeget (3 600 000 forint) kártérítésként fizessen meg számára és rögzítette, hogy a munkaviszony megszűnéséig nettó 917 000 forint munkabérre, 9 nap szabadság után 368 542 forint szabadságmegváltásra és 43 739 forint útiköltség megtérítésére jogosult, amelyet a kártérítési követelésbe beszámítani kívánt, így a felperes fizetési kötelezettségét 2 270 719 forintban határozta meg.

[9] Az alperes a munkaviszony megszüntetésekor nem fizette meg a felperesnek a 2019. január 1-től március 11-ig járó 1 642 650 forint munkabérét, a 9 nap szabadságmegváltás jogcímén felperesnek járó 368 542 forintot és 48 740 forint munkába járási költségtérítést.

[10] Az alperes 2019. április 18-tól létesített munkaviszonyt külkereskedelmi ügyintéző munkakörre a személy2 grúz anyanyelvű munkavállalóval, aki orosz nyelvtudással nem rendelkezett, hanem az egyéb európai külkereskedelmi piacokon fejtette ki export értékesítési tevékenységét. Ennek eredményeként egy Szerbiában bejegyzett céggel 2019. június 5-én 100 000 eurós keretösszegű 2 éves időtartamú keretszerződést kötött. Ezen túlmenően az alperes egy bolgár céghez az új munkavállaló közreműködésével 2019. június 19-én 13.668,48 euró összegben megrendelt terméket szállított le és 7.557,6 euró összegben 2019. októberben utórendelésre is sor került. Az új munkavállaló egy osztrák céggel is felvette a kapcsolatot, amelynek alapján 2019. május 10-én teljesítette a megrendelést az alperes 7.335 euró értékben. Mindezek alapján 30%-os árrésszel számolva az új export értékesítésnek haszna az új munkavállaló jogviszonyának első 6 hónapjában 3 786 428 forint volt.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[11] A felperes a módosított keresetében az Mt. 42 § (2) bekezdés b) pontja alapján 1 642 650 forint elmaradt munkabére, ezen összeg részösszegeinek késedelmi kamata, 368 182 forint szabadságmegváltás és 48 740 forint költségtérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[12] Az alperes a keresetet mind jogalapjában, mindösszezszerűségében elismerte.

[13] A keresettel szemben előterjesztett, módosított beszámítási kifogásában 3 600 000 forint kártérítési igényét a felperessel szemben fennálló 1 329 281 forint összegű tartozásába kérte beszámítani. Erre tekintettel a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Elsődleges károkozó magatartásaként a felperes kiközvetítéséért a cég2 Kft. munkaerőközvetítő részére kifizetett 2 700 000 forint díjazást igényelte. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes tevékenysége nem eredményezett hasznot a munkáltató részére, szerződés megkötésére nem került sor, így elmaradt vagyoni előnye – a felperes helyén alkalmazott új munkavállaló tevékenysége alapján számítottan - 3 748 428 forint volt.

[14] A felperes az alperes beszámítási kifogásban érvényesített kártérítési igényét jogalapjában és összecszerűségében is vitatta.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[15] A Budapest Környéki Törvényszék a 27.M.70.188/2020/39. számú ítéletével kötelezte az alperest 1 642 650 forint munkabér, ezen összeg részösszegeinek az esedékessé válásától számított késedelmi kamata, 368 182 forint szabadságmegváltás és ezen összeg 2019. március 12- től számított késedelmi kamata, 48 740 forint költségterítés és annak részösszegei után számított késedelmi kamata, 22 563 forint perköltség, 122 509 forint eljárási illeték és 15 443 forint tolmácsdíj megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre nem jogosult, ezért 199 884 forint eljárási illeték és 25 197 forint tolmácsdíj megfizetésére kötelezte.

[16] Az elsőfokú bíróság az Mt. 6. § (1) – (4) bekezdése, 8. §-a, 42. §-a, 52. § (1) bekezdése, 157. § (1) bekezdése, 161. § (1) bekezdése, 179. § (1) – (5) bekezdése és a 177. §-a alapján alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (1) és (2) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése és 266. § (1) bekezdése alapján a keresetet alaposnak, míg az alperes beszámítással érvényesített igényét alaptalannak találta.

[17] Elsődlegesen azt rögzítette, hogy az alperes a felperes többször módosított keresetét jogalapjában és összecszerűségében elismerte, ezért a per tárgyát a beszámítással érvényesített kártérítési igény érdemi vizsgálata képezte, amelynek során az Mt. 179. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározottak szerint a munkavállalói kártérítési felelősség elemeit értékelte.

[18] A törvényszék álláspontja szerint a munkaerő-közvetítő cégnek kifizetett 2 700 000 forint díjazás esetében hiányzott a kártérítési felelősség jogalapja. Ez a költség a peres felek közötti munkaviszony létesítését megelőzően, a perbeli jogviszonytól függetlenül merült fel, amire a felperesnek nem volt ráhatása. Az alperes polgári jogi jogviszony keretében kötött szerződést a fejtámadás céggel, amely nem szükségszerű eleme az új munkavállaló felvételének. Az alperes nem bizonyított munkaviszonyból származó felperesi kötelezettségszegést ezzel a kártétellel összefüggésben, hiányzott az okozati összefüggés a felperesi magatartás és az alperes költsége között, valamint a felperes vétkessége is.

[19] Az elmaradt haszonnal összefüggésben megállapította, hogy az alperes az Mt. 179. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását nem bizonyította. A felperes – alperes által nem vitatott – nyilatkozata szerint a cég1 Kft. által forgalmazott termékek nem voltak konkurensei az alperesi termékeknek és a felperes által ellátott tevékenység sem veszélyeztette a munkáltató jogos gazdasági érdekeit. Hangsúlyozta, hogy a felek a munkaszerződésben nem állapodtak meg abban, hogy a jogviszony alatt más részére a felperes nem végezhet munkát, illetve az ilyen jellegű jogviszonyt köteles lenne bejelenteni és az alperes sem vitatta, hogy ilyen elvárás a felperessel szemben nem közölt. Ilyen jellegű tájékoztatási kötelezettség az Mt. 6. §-ából sem volt levezethető, így a felperes a munkaszerződését és az Mt. rendelkezéseit sem szegte meg. Megjegyezte továbbá, hogy az alperes a per során nem bizonyította, hogy a felperes a munkaidejében a cég1 Kft. részére végzett volna munkát.

[20] Azon alperesi hivatkozással összefüggésben, hogy a felperes munkaköri feladatait nem teljesítette és felróható magatartása miatt a munkáltató oldalán elmaradt haszon, vagyis kár keletkezett, mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy konkrét teljesítményre, eredményre vonatkozó elvárás az alperes sem a munkaszerződésben, sem szóbeli utasításaiban nem fogalmazott meg. A felperes a munkakörét home office rendszerben, kötetlen munkaidőben látta el, okiratokkal igazoltan a munkaköri feladatait teljesítette, amit személyl tanúvallomása is alátámasztott. A felettes vallomása azt is igazolta, hogy a felperes számos gazdasági társasággal kapcsolatba lépett, 22 cég részére küldött termékmintát, amit értelemszerűen a korábbi munkaköri feladatok teljesítésének kellett megelőznie. A felperes az ügyfelek termékekkel kapcsolatos kifogásait, valamint a személyes tárgyalások szükségességét is jelezte a közvetlen vezetője számára, azonban erre az alperes csak egyetlen alkalommal adott lehetőséget.

[21] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a becsatolt e-mailek csekély száma a munkavégzési kötelezettség teljesítésének elmulasztását nem igazolta, ugyanis a felperes feladatait jelentős részben az ügyfelekkel telefonon történő kapcsolatfelvétel, erre történő felkészülés útján látta el, amelyek dokumentálására életszerűen nem került sor. Az alperes azt sem bizonyította a per során, hogy a felperes miért és milyen összegű károkat okozott azzal, hogy 2019. február 18-tól nem jelent meg a munkahelyén, ahogy azt sem, hogy a jelentéstételi kötelezettség elmulasztásával összefüggésben az alperesnek kára keletkezett.

[22] A törvényszék nem fogadta el azt az alperesi állítást sem, hogy a felperes munkakörében foglalkoztatott új munkavállaló munkaviszonyának első 6 hónapján megkötött három szerződés alapján realizált, nettó 3 786 428 forint árbevétel összege önmagában alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperes megfelelő munkavégzés esetén ugyanennyi bevételt hozhatott volna a munkáltató részére. személy2 – tanúvallomása szerint - orosz nyelvtudás hiányában orosz nyelvterületen értékesítési tevékenységet egyáltalán nem folytatott, az általa sikeresen megkötött három szerződés pedig olyan cégekkel történt, amelyekkel a felperes nem tárgyalt. Az alperes a perben nem igazolta, hogy ezen szerződések megkötésére milyen feltételekkel került sor, milyen konkrét termékekre, milyen eladási áron, így nem voltak összehasonlíthatóak az adatok a felperes munkaviszonya során érvényben lévőekkel. Mindezek alapján nem volt levonható az a következtetés, hogy amennyiben a felperes megkereste volna a három gazdasági társaságot, akkor ugyanilyen feltételekkel szerződést tudott volna kötni. Mindezek alapján az alperes nem bizonyította a felperes

tevékenysége és az elmaradt haszon közötti ok-okozati összefüggést és a felperes vétkes magatartását sem.

[23] Az alperes az Mt. 161. § (1) bekezdésébe és (2) bekezdés a) pontjába ütközően élt az azonnali hatályú felmondásban beszámítással a felperest megillető munkabérrel szemben, a beszámítással érvényesített kártérítési igényt megalapozatlannak találta, így a pontosított kereset szerint marasztalta az alperest.

[24] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.268/2021/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a kártérítési felelősség fennállásához a felelősség elemeinek megléte, így a kár, a károkozó magatartás és a kettő közötti ok-okozati összefüggés bizonyítása szükséges, amely az adott esetben az alperes kötelezettsége volt. A munkavállalói kártérítési felelősség jogalapi elemeinek speciális szabályait tartalmazó Mt. 179. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek együttesen kell fennállniuk, ezek bármelyikének hiánya a felelősség megállapításának kizártságához vezet.

[26] Álláspontja szerint a munkaerő-közvetítő részére kifizetett díjazás körében a munkavállalói kártérítési felelősség elemei teljeskörűen hiányoznak, ezért az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes munkaviszonyával összefüggésben kifejtett magatartása és az alperesnél felmerült költség között ok-okozati összefüggés nem volt megállapítható. Az alperes nem adta indokát annak, hogy ez az igény miként felel meg az Mt. 179. § (1) bekezdésében előírtaknak és károkozó magatartás hiányában a kártérítési felelősség további konjunktív feltételeinek vizsgálata szükségtelen volt.

[27] Megállapította, hogy az alperes 3 786 428 forint beszámításával a Ptk. 6:522. § (2) bekezdés b) pontjába sorolható vagyoni kárként az elmaradt vagyoni előnyt kívánta érvényesíteni, amelyről akkor lehet beszélni, ha a károsult vagyonában a megalapozottan remélt vagyonrészek bekerülése elmarad. Ez lehet jövedelemkiesés, a nyereség, a vagyon hozadékának az elmaradása és ebbe a körbe tartozik amikor a károsult a szerződéskötés megkötésének következtében előálló kárának megtérítését követeli. Az ítéltábla álláspontja szerint ugyanakkor az alperes által kért összeg kárként nem vehető figyelembe, mert ez az összeg ténylegesen befolyt az alpereshez, így vagyonában értékcsökkenés nem állott be. Az alperes a perben nem hivatkozott arra, hogy más gazdasági társaságokat érintően is elmaradt a szerződéses megállapodás, csak azokkal a tényekkel kapcsolatosan tett tényállítást a kár bekövetkeztére, amelyekkel a szerződéskötés ténylegesen megvalósult. Hangsúlyozta továbbá, hogy a munkaviszony nem eredménykötelem, a felperest olyan jellegű kötelezettség a munkaviszonyából származóan nem terhelte, hogy üzletkötőként érvényesen megkötött szerződéseket kell produkálnia, teljesítménykövetelményeket az alperes nem határozott meg számára. Amennyiben pedig más szerződések megkötésével érhetett volna el üzleti eredményt a felperes, erre vonatkozóan konkrét tényállítást kellett volna tenni, amelynek hiányában az alperes kártérítési igénye megalapozatlan volt.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[28] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 179. §-ába, valamint a Pp. 263. §-ába ütközően jogszabálysértő.

[29] A másodfokú bíróság a munkaerő-közvetítő részére kifizettet díjazás körében előterjesztett kártérítési igényét félreértelmezte, mert a perben sem állította, hogy a szerződés nem teljesült, a munkaviszony létrejött, csupán a szerződés céljának ellehetetlenítésére hivatkozott. A munkaerő-közvetítő a szerződés szerint a vállalását teljesítette ugyan, azonban „a felperes rosszhiszemű eljárása arra vezetett, hogy elhitte, alkalmas arra a pozícióra”. Evvel szemben már munkaviszonya első napjától egyéni vállalkozást alapított, amellyel oly mértékben megszegte a munkaviszonyból fakadó kötelezettségeit, hogy az alapot adott munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetésére. Az alperes álláspontja szerint a felperes kötelezettségszegése jogellenes és felróható magatartásnak minősül.

[30] Az elmaradt haszon érvényesítése kapcsán az alperes a Pp. 263. §-ának megsértésére hivatkozott. Érvelése szerint a másodfokú bíróság azon érvelése, mely szerint az általuk kért összeg társaságukhoz befolyt tény- és iratellenes, mert ezen megállapításban összekeverte az elmaradt haszon összegét a felperes helyére felvett új munkavállaló által megkeresett összeggel. Az utóbbi összegnek a per szempontjából kizárólag azért volt jelentősége, mert ezzel kívánták bizonyítani, hogy a felperes legalább ekkora hasznot hajtott volna a társaságuk számára, ha munkaköri feladatait ellátta volna. Ezzel szemben azonban főmunkaidőben a cég1 Kft.-nél létesített egyéni vállalkozóként jogviszonyt, így az alperes felé fennálló munkavégzési kötelezettségét elhanyagolta. Az Mt. 179. §-ába ütköző károkozó magatartás tehát nem az eredmények, hanem „az értékelhető munkavégzés elmaradása volt”. Ha a munkavállaló nem végez munkát, az nyilvánvalóan azt okozza, hogy tevékenysége hasznot sem hajt a munkáltató számára.

[31] Az elmaradt haszon, illetőleg a kár mértékének bizonyítására a felperes helyére felvett új munkavállaló által azonos idő alatt, azonos piacon realizált összeg szolgált alapul. Az új munkavállaló először maga is az orosz, ukrán és baltikumi területeken kísérelt meg megrendelőket szerezni, de nem hanyagolta el a felperes korábbi illetékességi területébe tartozó egyéb területeket sem, ezért sikeres munkát végzett.

[32] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

[33] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem követtek el jogszabálysértést, mindkét fokú ítélet megfelel az alapul szolgáló jogszabályok rendelkezéseinek. A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy az alperes felperessel szembeni kártérítési követelése megalapozatlan, mivel a felperes munkaköri kötelezettségeinek eleget tett, munkáját elvégezte és az alperes részére kárt nem okozott. Az a tény, hogy a felperes rövid, mindössze 6 és fél hónapos munkaviszonya alatt nem tudott egy telített piacon az alperes által gyártott, a célpiacon ismeretlen és márkátlannak minősülő termékekre érvényes kereskedelmi szerződést kötni, az az összes körülmény figyelembevételével nem róható fel. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a más piacokon, más ügyfelekkel, ismeretlen feltételekkel

dolgozó utódjának eredményei nem igazolják a felperes károkozó magatartását. Az alperes által a felperessel megkötött munkaszerződés megkötése előtt igénybe vett munkaerő-közvetítő díja a felperes által okozott kárként nem érvényesíthető.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[34] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozatlan.

[35] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések alapján vizsgálta.

[36] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében munkavállalói kártérítési felelősség jogcímén a munkaerő-közvetítő részére a felperes alkalmazásával kapcsolatban kifizetett megbízási díj összegét, másrészt arra hivatkozva, hogy a felperes a feladatainak nem tett eleget, ebből eredő elmaradt hasznát kívánta beszámítani a felperes kereseti kérelmében foglalt nem vitatott igénnyel szemben.

[37] Az eljáró bíróságok ítéletük indokolásában helytállóan állapították meg, hogy a keresetben érvényesített összeg erejéig az eredményes beszámítás érdekében az Mt. 179. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte a felperes károkozó magatartásának, a kár és annak összepszerúségének, valamint a kettő közötti okozati összefüggés bizonyítása, amelynek nem tett eleget.

[38] A munkaerő-közvetítővel megkötött szerződés célja az alperes által elláttatni kívánt munkakör betöltésére alkalmas személy felkutatása volt, amely sikerrel járt, így – az alperes felülvizsgálati érvelésével szemben – a szerződés célja megvalósult. Ebből következően a munkaerő-közvetítő cég részére kifizetett 2 700 000 forint összegű díjazás nem minősül az alperes kárának, mert a felperes sikeres kiközvetítésével, a munkaszerződés megkötésével a szerződés teljesült. A munkáltató szerződéskötéskor fennállt „rejtett célja”, a munkavállaló hosszútávú és eredményes alkalmazásának meghíúsulása sem eredményezheti annak megállapítását, hogy a kifizetett díjazás utóbb kárnak minősüljön. A felperes – alperes által állított – a munkaviszony fennállása alatti kötelezettségszegő magatartása a hivatkozott szerződés körében nem minősülhet károkozásnak, ezért a munkavállalói kártérítési felelősség elemeit az alperes nem bizonyította, ezért a bizonyítás sikertelenségének a következményeit viselni köteles (Pp. 265. § (1) bekezdés).

[39] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az elmaradt haszon iránti igényét arra alapította, hogy a felperes a munkaviszonya fennállása alatt a cégl Kft-vel megkötött szerződése miatt munkaköri kötelezettségeit elhanyagolta, munkavégzési kötelezettségének nem tett eleget, így a munkáltatót az elmaradt szerződéskötésekből eredően kár érte. A kár összepszerúségét a felperest követően alkalmazott munkavállaló által elért nyereség alapján kérte figyelembe venni.

[40] A felperest a munkaszerződése alapján munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség terhelte, ugyanakkor az alperes a perben nem bizonyította, hogy e kötelezettségének az elvárható módon nem tett eleget. A munkaviszony fennállása alatt a felperes az alperes termékeinek értékesítése érdekében elektronikus formában tárgyalásokat folytatott, termékmintákat küldött az érdeklődő gazdasági társaságok számára és a tőlük kapott észrevételeket megfelelően és rendszeresen a felettese elé tárta. A másodfokú bíróság ítéletének indoklásában helytállóan utalt arra, hogy a munkaviszony gondossági kötelem, így a munkavállaló a munkaszerződésben és a munkaköri leírásban foglalt kötelezettségei teljesítésével annak eleget tesz. Az alperes a felperest havi alapbér megfizetése mellett, teljesítménykövetelmény meghatározása nélkül foglalkoztatta, így önmagában a munkaviszony fennállása alatt a sikeres szerződéskötés hiánya nem igazolja a felperes munkavállalói kötelezettségének megsértését. Az alperes a felperes munkavégzésével szemben fennálló elégedetlensége következményét a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetésével vonta le.

[41] Alaptalan az alperes azon érvelése is, mely szerint önmagában az általa alkalmazott új munkavállaló ugyanezen időtartam alatt elért eredményei igazolták volna a felperes által okozott kárt. Tény, hogy a két munkavállaló azonos piacon fejtette ki a tevékenységét, ugyanakkor nem vitatott az sem, hogy a felperes orosz nyelvtudása révén elsősorban az orosz nyelvterületen próbált szerződéseket kötni. A per során felettese tanúvallomása igazolta, hogy ezen eredmény elérése érdekében megfelelő tevékenységet fejtett ki, e-mailek és skype útján több orosz nyelvterületen működő céggel felvette a kapcsolatot. A megkeresett cégektől érkezett a termékekre és a termékek árára vonatkozó kifogásokat megosztotta az alperessel, ugyanakkor megállapítható az is, hogy a munkáltató egy út kivételével nem biztosította a felperes személyes kapcsolatfelvételét a munkaviszony fennállása során. Önmagában az a tény, hogy az új munkavállaló más cégekkel sikeres szerződéseket kötött, a rendkívül nagy földrajzi kiterjedésre tekintettel nem igazolta, hogy a felperes az alperes részére nem végzett munkát. A munkaszerződés alapján a felperes a feladatait Home Office módban látta el, heti egyszer volt köteles a munkáltató telephelyén történő megjelenésre, amely feladatainak eleget tett.

[42] Az alperes ezért a felperes károkozó magatartását és ezzel összefüggő, nála jelentkező kárát nem igazolta, így az eljáró bíróságok helytálló megállapítása szerint a beszámítani kívánt kártérítési igény teljes mértékben megalapozatlan volt.

[43] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet jogszabálysértés hiányában a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján fenntartotta.

Záró rész

[44] A pereszes alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[45] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[46] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. június 15.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró